

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **J. Ř.**, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Ústí nad Labem**, se sídlem Velká hradební 61, Ústí nad Labem, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 10. 2008, č. j. 12840/08-1400-505350, č. j. 12841/08-1400-505350, č. j. 12842/08-1400-505350, a ze dne 4. 12. 2008, č. j. 8868/08-1100-506676, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 16. 12. 2009, č. j. 59 Ca 3/2009 - 124,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci (dále též „krajský soud“), kterým tento soud zamítl jeho žaloby podané proti rozhodnutím Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 31. 10. 2008, č. j. 12840/08-1400-505350, č. j. 12841/08-1400-505350, č. j. 12842/08-1400-505350, a ze dne 4. 12. 2008, č. j. 8868/08-1100-506676, kterými byly změněny na základě odvolání stěžovatele platební výměry vydané Finančním úřadem v Jilemnici dne 5. 3. 2008, č. j. 10654/08/259960/6973, dne 5. 3. 2008, č. j. 10678/08/259960/6973, dne 5. 3. 2008, č. j. 10684/08/259960/6973 a dne 13. 2. 2008, č. j. 6860/08/259970/7673. Předmětnými platebními výměry byla stěžovateli dodatečně vyměřena daň z nemovitostí za rok 2005, 2006, 2007 a daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2005.

Podaná kasační stížnost neobsahovala zákonem stanovené náležitosti, neboť v ní nebyly obsaženy konkrétní důvody jejího podání podle § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Proto krajský soud vyzval stěžovatele usnesením ze dne 22. 2. 2010, č. j. 59 Ca 3/2009 - 150, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení předmětného usnesení kasační stížnost doplnil. Ve výzvě krajský soud vyzval stěžovatele, aby uvedl důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 106 odst. 1 s. ř. s., zejména stěžovatele poučil o nutnosti přesně definovat rozsah a důvody napadení rozhodnutí krajského soudu a dále o nutnosti uvést konkrétně, jaký postup stěžovatel soudu vytýká.

Tato výzva obsahovala rovněž poučení, že nebude-li podání ve stanovené lhůtě doplněno nebo opraveno a nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne.

Na tuto výzvu stěžovatel reagoval a zaslal krajskému soudu doplnění kasační stížnosti, ve kterém pouze uvedl, že „v podané kasační stížnosti uplatnil zákonný kasační důvod uvedený v ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.“. Žádný konkrétní důvod, ve kterém spatřuje nezákonnost nesprávného posouzení právní otázky krajským soudem, však nedoplnil. Pouze obecně uvedl, že krajský soud nesprávně právně hodnotil zjištěný skutkový stav, když nepřisvědčil námitkám stěžovatele v předchozím řízení.

Z předloženého soudního spisu vyplývá, že shora označené usnesení krajského soudu bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 24. 2. 2010. Stěžovatel a jeho zástupce však do dnešního dne předmětnou vadu kasační stížnosti neodstranili.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno.

Podle § 106 odst. 3, věty první, s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Nedoplnění kasační stížnosti brání jejímu věcnému vyřízení. Jedná se o nedostatek podmínky řízení, který však ani po výzvě a poučení soudu nebyl odstraněn. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. května 2010

JUDr. Radan Malík
předseda senátu